

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0128

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego 2014

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2014 rok 2013/2157(INI)

(2017/C 285/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w powiązaniu z art. 121 ust. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie poprawy dostępu MŚP do finansowania ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie planu działania zakładającego poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012)0722),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.
⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.
⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.
⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0036.
⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.
⁽⁹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiego semestru na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2013 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2013 r. pt. „Roczna analiza wzrostu na 2014 r.” (COM(2013)0800),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie wezwania do przyjęcia wymiernego i wiążącego zobowiązania do przeciwdziałania uchylaniu się od zobowiązań podatkowych oraz unikaniu płacenia podatków w UE ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19–20 grudnia 2013 r. ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art.48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Budżetowej (A7-0084/2014),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnią jesienną prognozą Komisji w strefie euro obserwuje się powolny powrót wzrostu realnego PKB i ma on wynosić 1,1 % w 2014 r., bezrobocie ma spaść, a inflacja ma pozostać na poziomie poniżej 2 %;
- B. mając na uwadze stagnację wzrostu na rynkach wschodzących, a jednocześnie solidny wzrost w Stanach Zjednoczonych i pozytywny wskaźnik wzrostu w Japonii;
- C. mając na uwadze, że w dniach 20–22 stycznia 2014 r. Parlament Europejski uczestniczył w posiedzeniu wysokiego szczebla z posłami parlamentów narodowych (europejski tydzień parlamentarny) w celu omówienia rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r., a także ogólnych celów polityki gospodarczej dotyczących wzrostu i miejsc pracy z zamiarem lepszego uwzględnienia skuteczności polityki i potencjalnych skutków ubocznych na innych rynkach w UE;
- D. mając na uwadze, że Komisja przyznaje, iż większość celów strategii „Europa 2020” nie zostanie osiągnięta nawet przy najbardziej optymistycznym scenariuszu;
- E. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjął wprowadzenie instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności jako elementu wzmocnienia systemu zarządzania;
1. zwraca uwagę, że w UE pojawia się ożywienie gospodarcze, które jest jeszcze bardzo kruche; podkreśla, że konieczna jest sprzyjająca wzrostowi konsolidacja fiskalna i należy podtrzymać obecne wysiłki w celu przywrócenia zgodności z obecnymi ramami zarządzania gospodarczego z jednej strony i zapewnić bardziej zrównoważony wzrost i więcej miejsc pracy w perspektywie średnio- i długoterminowej z drugiej strony;
  2. z zadowoleniem przyjmuje uznanie potrzeby sprzyjającej wzrostowi konsolidacji podatkowej; wzywa Komisję do przekształcenia tego priorytetu w konkretne zalecenia dla państw członkowskich i dla całej UE, również dla tych, które są objęte programami dostosowań gospodarczych, tak aby nie dotyczyły one wyłącznie konsolidacji podatkowej, lecz również reform strukturalnych, które doprowadzą do rzeczywistego, trwałego i społecznie zrównoważonego wzrostu, zatrudnienia, lepszej konkurencyjności i większej konwergencji;
  3. zwraca uwagę, że spready oprocentowania obligacji skarbowych znacznie ograniczyły podatkowe pole manewru w zakresie polityki fiskalnej w kilku państwach członkowskich; zauważa także, że podejście do polityki monetarnej stosowane przez Europejski Bank Centralny przyczynia się do zmniejszania spreadów oprocentowania obligacji skarbowych; zauważa, że EBC poprzez bezpośrednie wytyczne utrzyma tę politykę w krótkim i średnim okresie tym samym będzie się przyczyniać do silniejszego wzrostu;
  4. zauważa, że Komisja w zaleceniach dla poszczególnych krajów monitoruje cele Europy 2020 na szczeblu krajowym i europejskim i tym samym ściślej przygląda się celom dotyczącym zatrudnienia, badań i rozwoju, ubóstwa, energii odnawialnej i zmniejszenia emisji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0597.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

5. uważa, że cała gospodarka UE musi w dalszej mierze poprawić swą konkurencyjność kosztową i pozakosztową w gospodarce światowej, w szczególności zwiększając konkurencję w obszarach rynku towarów i usług z myślą o poprawie wydajności i niższych cenach oraz dostosowując koszty pracy do wydajności, a jednocześnie gwarantując ograniczanie wewnętrznych zakłóceń równowagi makroekonomicznej;
6. potwierdza ambitne reformy strukturalne wdrażane w państwach członkowskich doświadczających poważnych trudności; zachęca państwa członkowskie do dalszego podejmowania wysiłków; zaznacza, że należy nadal z determinacją podejmować wysiłki reformatorskie i monitorować je w celu zapewnienia skuteczności reformy i wykorzystywania osiągniętych postępów; zachęca do przyjęcia i wdrożenia programów reform strukturalnych, które promują konwergencję i konkurencyjność na szczeblu krajowym i europejskim oraz zwiększają zrównoważony wzrost i zatrudnienie; podkreśla znaczenie szybkiego i skutecznego wdrożenia programów i systemów do zwalczania bezrobocia, zwłaszcza wśród ludzi młodych;
7. podkreśla znaczenie wszczęcia lub kontynuowania procesu dogłębnych i zrównoważonych reform strukturalnych zapewniających stabilność w perspektywie średnio- i długoterminowej; zaznacza, że UE nie może konkurować tylko pod względem kosztów ogólnych lub kosztów pracy, lecz musi w większym zakresie inwestować w badania, innowacje i rozwój, edukację i kwalifikacje oraz efektywne gospodarowanie zasobami, zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim;
8. ponownie wzywa do przyjęcia w drodze zwykłej procedury ustawodawczej aktu prawnego w sprawie „wytycznych dotyczących konwergencji”, przewidującego bardzo ograniczoną liczbę celów, odnoszących się do najpilniejszych reform, do realizacji w ustalonym okresie, a także ponownie domaga się od państw członkowskich zagwarantowania, że krajowe programy reform będą opracowywane na podstawie rzeczonych wytycznych; nawołuje państwa członkowskie do zobowiązania się do pełnego wdrożenia krajowych programów reform; proponuje, by na tej podstawie państwa członkowskie zawierały partnerstwa na rzecz konwergencji z instytucjami UE, oferujące możliwość finansowania reform na określonych warunkach; powtarza, że taka ściślejsza współpraca gospodarcza powinna iść w parze z mechanizmem finansowym opartym na zachętach; jest zdania, że wszelkie dodatkowe środki finansowe lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, niepodlegającą jednak uzgodnionym puli środków finansowych ustalonych w wieloletnich ramach finansowych (WRF);
9. jest zaniepokojony ogólnym publicznym i prywatnym zadłużeniem państw członkowskich w strefie euro; zaznacza, że UE musi wykraczać poza model wzrostu oparty na nadmiernej akumulacji długu i wykorzystywaniu zasobów;
10. wzywa zatem państwa członkowskie do zwracania szczególnej uwagi na oddziaływanie reform i polityki gospodarczej na młode pokolenia Europejczyków już na etapie ich tworzenia, tak aby nie pozbawiać młodzieży szans na starcie; podkreśla, że należy podejmować dalsze wysiłki w zakresie walki z długoterminowymi skutkami bezrobocia, zwłaszcza bezrobocia ludzi młodych;
11. wyraża uznanie dla władz tych państw członkowskich, które pomyślnie wdrożyły makroekonomiczne programy dostosowawcze lub programy dotyczące sektora finansowego;
12. wskazuje, że warunkiem koniecznym sukcesu programów pomocy finansowej jest połączenie solidarności i warunkowości, a także odpowiedzialność w konfiguracji ze zobowiązaniem do przeprowadzenia reform; nalega jednak na Komisję i państwa członkowskie, by jednak wprowadziła pomoc finansową i system trojki o charakterze ad hoc do usprawnionej legalnej struktury zgodnej z ramami zarządzania gospodarczego UE i prawem wspólnotowym, tym samym zapewniając demokratyczną rozliczalność;
13. podkreśla fakt, że unia gospodarcza i walutowa (UGW) wciąż jest daleka od urzeczywistnienia, i przypomina Komisji o jej zobowiązaniach do umacniania wzrostu i konwergencji gospodarczej oraz poprawy konkurencyjności w UE; uważa, że można by to najlepiej osiągnąć, gdyby Komisja przedstawiła nareszcie propozycje dotyczące zakończenia budowy UGW, zgodnie ze wszystkimi wytycznymi zawartymi w swoim planie działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej; zwraca uwagę, że urzeczywistnienie UGW powinno opierać się na metodzie wspólnotowej;
14. uznaje wkład nowego i zmienionego rozporządzenia finansowego UE w pokonywanie kryzysu finansowego; zwraca uwagę, że urzeczywistnienie trzech filarów unii bankowej i wdrożenie nowych przepisów w sprawie wymogów kapitałowych dla banków przyczynia się do przywrócenia zaufania w stabilność europejskiego sektora bankowego;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

15. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że głównym priorytetem rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r. jest budowanie zrównoważonego i inteligentnego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i konkurencyjności prowadzących do tworzenia miejsc pracy;
16. przychyliła się do opinii Komisji, że państwa członkowskie muszą kontynuować sprzyjającą wzrostowi konsolidację podatkową; wzywa państwa członkowskie do uproszczenia systemów podatkowych, zmniejszania podatków i składek na ubezpieczenia społeczne, szczególnie od dochodów na niskim i średnim poziomie oraz do przeniesienia obciążeń podatkowych z pracy na konsumpcję i działania szkodliwe dla środowiska, tak by pobudzić wzrost, inwestycje prywatne i tworzenie miejsc pracy, nadać większą skuteczność wysiłkom konsolidacyjnym, usprawnić inwestycje w edukację, badania i rozwój i prowadzić aktywną politykę na rynkach pracy;
17. zachęca państwa członkowskie do wdrażania nowych lub dalszych sprzyjających wzrostowi, zrównoważonych reform strukturalnych w ramach programu dostosowawczego, podejmując większe wysiłki na rzecz osiągnięcia przez celów strategii Europa 2020; wyraża zaniepokojenie brakiem odpowiedzialności za konkretne reformy w państwach członkowskich z nadmiernym budżetem lub deficytem obrotów bieżących; uważa za konieczne, by wszystkie środki przeznaczone na lata 2014–2020, których celem jest stymulowanie wzrostu gospodarczego, zatrudnienia oraz inwestycji strategicznych, w szczególności inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, były nie tylko niezwłocznie przydzielane, lecz także uzyskiwane w drodze prefinansowania;
18. podkreśla znaczenie monitorowania i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, wielostronnego nadzoru, wymiany doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań oraz wzajemnej oceny w celu pobudzania do debaty i zwiększania wzajemnej presji, wskazując tym samym kierunek, który pomaga stworzyć niezbędny impuls i zaakceptować reformy;
19. zaznacza raz jeszcze, że brak ambitnych reform służących poprawie konkurencyjności europejskich gospodarek, a także utrzymaniu stabilności systemów ubezpieczeń społecznych i opieki zdrowotnej przełoży się na nadmierne obciążenie przyszłych pokoleń; zaznacza także, jak ważne jest skorygowanie sytuacji nadmiernego deficytu i nierównowagi rachunków obrotów bieżących;
20. zwraca ponownie uwagę, że państwa i instytucje finansowe wykazują ciągłe słabości w środowisku niskiego wzrostu;
21. podkreśla, że uzupełnieniem reform strukturalnych muszą być długoterminowe inwestycje w edukację, badania, innowacje i zrównoważoną energię; uważa, że partnerstwa publiczno-prywatne można również uważać za narzędzie promowania inwestycji i zapewniania inteligentnego i zrównoważonego wzrostu, uzupełniające publiczne programy inwestycji;
22. wzywa do podjęcia bardziej zdecydowanych i spójniejszych działań na podstawie kompleksowego planu działania Komisji w celu usprawnienia walki z uchylaniem się od opodatkowania; wzywa Komisję do włączenia konkretnych i mierzalnych celów do strategii Europa 2020;
23. podkreśla, że dostęp do finansowania, zwłaszcza dla MŚP, jest jedną z największych przeszkód dla wzrostu w UE; uważa, że potrzeba więcej alternatyw w stosunku do finansowania bankowego poprzez udoskonalenie skutecznej alokacji kapitału na rynkach kapitałowych, stymulowanie inwestycji długoterminowych i pełne wykorzystanie nowych innowacyjnych instrumentów finansowych UE przeznaczonych do wspierania dostępu MŚP do rynków kapitałowych; uważa, że urzeczywistnienie unii bankowej powinno poprawić dostęp do finansowania i stworzyć równe warunki dostępu MŚP do finansowania; podkreśla potrzebę dalszego ograniczania obciążeń administracyjnych dla MŚP oraz nieustannego uwzględniania zasady proporcjonalności przy opracowywaniu systemów regulacyjnych; 16. podkreśla, że dostęp do finansowania, zwłaszcza dla MŚP, jest jedną z największych przeszkód dla wzrostu w UE; jest zdania, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) może odgrywać jeszcze większą rolę w dostępie do finansowania gospodarki realnej; sądzi, że propozycje dotyczące funduszy EBI wysuwane na ostatnich posiedzeniach Rady, zwłaszcza propozycje dotyczące finansowania MŚP, mogą i powinny być bardziej ambitne;
24. przypomina o znaczeniu urzeczywistnienia jednolitego rynku dla wzrostu w UE; uważa, że państwa członkowskie i Komisja nie wywiązują się ze swojego zobowiązania do urzeczywistnienia jednolitego rynku;
25. podkreśla fakt, że brak dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku pracy oraz zrównoważonego podejścia do imigracji powstrzymuje wzrost w UE; podkreśla korzyści makroekonomiczne dla państw członkowskich wynikające z modernizacji rynków pracy i zachęca Komisję i państwa członkowskie do rozważenia specjalnych środków służących usprawnieniu skutecznego wspólnego rynku pracy opartego na swobodnym przepływie pracowników, prawdziwie równych warunkach działania oraz zasadzie wzrostowej konwergencji społecznej i nowoczesnej, odpowiedniej i integracyjnej polityki imigracyjnej na szczeblu krajowym i europejskim;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

26. wzywa Komisję, aby wyjaśniła Parlamentowi, jakie konkretne środki zamierza przedsięwziąć, aby osiągnąć cele wyższego zrównoważonego wzrostu i poprawy konkurencyjności i sprzyjać im;
27. uważa, że w ujęciu ogólnym roczna analiza wzrostu gospodarczego nie jest dostatecznie szczegółowa i nie przewiduje środków pozwalających osiągnąć wyznaczone cele;
28. zapoznał się ze sprawozdaniem przedkładanym w ramach mechanizmu ostrzegania; zwraca uwagę na stopniowe ograniczenie wewnętrznych nierówności w gospodarce UE; zwraca również uwagę na zewnętrzne zakłócenia równowagi, w tym na nadmierne nadwyżki bilansu płatniczego i alarmujący spadek udziałów w rynku eksportowym w większości państw członkowskich;
29. zaznacza, że celem procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej jest zapobieganie negatywnym skutkom ubocznym źle zaplanowanej polityki krajowej w innych państwach członkowskich strefy euro; wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że Komisja nie uwzględniła w swojej interpretacji tabeli wyników tego, że strefa euro i państwa członkowskie w niej uczestniczące są współzależne i stanowią otwarte gospodarki;
30. zwraca uwagę na ocenę Komisji, z której wynika, że niektóre istotne zakłócenia równowagi makroekonomicznej zostały skorygowane; zaznacza, że aby w dalszym stopniu wzmocnić konkurencyjność w całej UE, Komisja musi ujmować nadwyżkę na rachunkach obrotów bieżących danego państwa członkowskiego w kontekście reszty strefy euro;
31. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że większość państw członkowskich wciąż traci udziały w globalnym rynku i ma zdecydowanie ujemną międzynarodową pozycję inwestycyjną netto; wyraża ubolewanie, że inne ważne aspekty, które mają silny wpływ na konkurencyjność, takie jak jednostkowe koszty kapitałowe, nie zostały dotychczas uwzględnione w tabeli wyników dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej pomimo ponawianych wniosków Parlamentu;
32. wciąż wyraża zaniepokojenie z powodu braku postępów w ograniczaniu poziomu zadłużenia sektora prywatnego; zaznacza, że nie jest to tylko obawa o stabilność finansową, lecz również o ograniczenie potencjału unijnego wzrostu;
33. zaznacza, że bieżąca sytuacja nadzwyczajnie niskich stóp procentowych dobranych w różnych punktach krzywej dochodowości coraz bardziej utrudnia prywatne oszczędzanie i stanowi zagrożenie świadczeń emerytalnych dla Europejczyków;
34. zauważa dokonaną przez Komisję pierwszą ocenę projektów planu budżetowego państw członkowskich; zaznacza, że analiza projektów planu budżetowego pozwala lepiej wszechstronnie nadzorować i monitorować sytuację budżetową państw członkowskich;
35. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że tylko dwa państwa członkowskie osiągnęły cele średnioterminowe; wzywa państwa członkowskie do podejmowania dalszych wysiłków, a w razie potrzeby ich wzmocnienia, ze względu na to, że istnieje potrzeba dalszej sprzyjającej wzrostowi konsolidacji w państwach członkowskich, które nie osiągnęły wspomnianych celów;
36. podkreśla, że europejski semestr nie może w żaden sposób zaszkodzić uprawnieniom Parlamentu Europejskiego ani parlamentów narodowych; podkreśla, że powinien istnieć wyraźny podział kompetencji na szczeblu UE i szczeblu krajowym oraz że to przed Parlamentem Europejskim odpowiadają inne podmioty na szczeblu Unii; zachęca Komisję do zagwarantowania właściwego i formalnego udziału Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach procesu europejskiego semestru, aby zwiększyć demokratyczną legitymację decyzji;
37. podkreśla potrzebę wzmocnienia demokratycznej rozliczalności przed Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi z podstawowych elementów funkcjonowania strefy euro, jak Europejski Mechanizm Stabilności, decyzje Eurogrupy oraz monitorowanie i ocena programów pomocy finansowej; zwraca się do Komisji o dokonanie wewnętrznej oceny ex post wydanych przez nią zaleceń i jej uczestnictwa w trojce oraz o opublikowanie wyników tej oceny;
38. wskazuje, że główny problem w różnych państwach członkowskich jest taki, że fragmentacja rynków finansowych skutkuje niedoborem finansowania i wyższymi kosztami finansowania, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw; uważa, że EBC powinien utrzymać swoją aktywną rolę w defragmentacji, a EBI może dalej wspierać finansowanie MŚP, przedsiębiorczości, eksportu i innowacyjności, które mają kluczowe znaczenie dla ożywienia gospodarczego;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Budżet UE

39. zwraca uwagę, że roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2014 rok bardzo nieznacznie różni się od wydania na rok 2013; wobec tego ponownie wyraża ubolewanie z powodu braku nowych wniosków Komisji w sprawie roli, jaką budżet UE może odgrywać w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia z myślą o realizacji celów strategii Europa 2020;

40. ubolewa, że Komisja nie przedstawiła Parlamentowi wyczerpującego sprawozdania na temat wdrożenia paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, który uzgodniono w czerwcu 2012 r.;

41. wzywa Komisję do przedstawiania regularnie aktualizowanej tabeli wyników w odniesieniu do realizacji nowych programów, co pozwoli na porównywanie państw członkowskich i podejmowanie przez władzę budżetową bardziej świadomych decyzji w sprawie priorytetów w zakresie wydawania środków w związku z dającymi się zaobserwować tendencjami;

42. podkreśla, że niski poziom środków na płatności i ścisły limit płatności to zasadniczy problem budżetu UE, który ma szczególnie negatywny wpływ na ożywienie gospodarcze, gdyż opóźnianie płatności szkodzi przede wszystkim bezpośrednim beneficjentom; podkreśla ponadto, że ów niski poziom płatności w budżecie UE na rok 2014 jest całkowitym zaprzeczeniem środków uzgodnionych przez współprawodawców i mających na celu tymczasowe podniesienie stóp współfinansowania przez UE programów objętych zarządzaniem dzielonym w państwach członkowskich, które doświadczają poważnych trudności związanych ze stabilnością finansową lub są zagrożone wystąpieniem takich trudności; w kontekście wykonania budżetu przypomina o potrzebie zadbania o regularne realizowanie płatności, aby nie dopuścić do nienormalnego przesunięcia zobowiązań pozostających do realizacji do budżetu na rok 2015, oraz w związku z tym przypomina o potrzebie korzystania w stosownych przypadkach z różnych mechanizmów elastyczności przewidzianych na mocy rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych; zamierza kontynuować dogłębną analizę ogólnej sytuacji w zakresie płatności, zwłaszcza w odniesieniu do bardzo wysokiej kwoty płatności, które wciąż są potrzebne w celu zakończenia programów z poprzednich wieloletnich ram finansowych;

43. ponownie wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie w dalszym ciągu traktują swoje wkłady do budżetu UE jako zmienną dostosowawczą uzależnioną od działań podejmowanych na rzecz konsolidacji, co z kolei prowadzi do sztucznego zaniżania środków na płatności dostępnych w budżecie UE; wzywa Komisję do uwzględnienia tej powtarzającej się i niebezpiecznej tendencji w ramach oceny planów budżetowych państw członkowskich oraz do zaproponowania konkretnych kroków w celu jej przeciwdziałania;

44. przypomina o swoim stanowisku, zgodnie z którym sytuację fiskalną państw członkowskich można poprawić dzięki nowemu systemowi zasobów własnych, w ramach którego finansowany byłby budżet Unii i który ograniczyłby wkłady krajowe oparte na dochodzie narodowym brutto, a tym samym umożliwił państwom członkowskim realizację celów w zakresie konsolidacji bez zagrożenia dla finansowania przez UE wsparcia na rzecz inwestycji z myślą o naprawie gospodarczej i reformach; podkreśla wobec tego znaczenie, jakie przywiązuje do działalności nowej grupy wysokiego szczebla ds. zasobów własnych, która powinna doprowadzić do prawdziwej reformy systemu finansowania UE;

45. powtarza, że ściślejsza współpraca gospodarcza powinna iść w parze z mechanizmem opartym na zachętach; uważa, że wszelkie dodatkowe fundusze lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić element budżetu UE, jednak powyżej pułapów uzgodnionych w ramach wieloletnich ram finansowych;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.